

Справка за резултатите от обществените консултации по проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, публикуван за обществено обсъждане на Интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Подател	Предложение	Приема/не приема/ предложението	Мотиви
Десислава Каримова	<p>Във връзка с чл.143я, ал. 5 може ли да се направи изводът, че информация за трансгранична данъчна схема не се подава от ДЗЛ, които прилагат разпоредбите на Глава девета "а" от ЗКПО? Във връзка с чл.47г, ал. 7 от ЗКПО, може ли да се направи изводът, че наличието на помещения не е задължително условие (прави впечатление разликата с Директивата - текстът е почти откопиран от там с тази разлика, че в Директивата е: "и помещения", а в ЗКПО "и/или помещения")?</p>	Не се съдържа предложение	<p>В коментара не се правят предложения по законопроекта, а се поставят въпроси по прилагането му след неговото приемане. От въпроса не става ясно каква връзка се прави между двата режима. Условието за предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, уредени в чл. 143я от законопроекта, ще се прилагат самостоятелно, без значение дали в конкретния случай става въпрос за прилагане на СФС правилата. С други думи, ако са изпълнени условията на чл. 143я, на които следва да отговаря данъчната схема, информация за същата ще подлежи на предоставяне от консултант или данъчно задължено лице. Правилата на чл. 143я, ал. 4, т. 12 от законопроекта и чл. 47г, ал. 7 от ЗКПО преследват различни цели. Чл. 143я, ал. 4, т. 12 от законопроекта</p>

			описва схеми, които биха имали въздействие върху установяването на действителните собственици. Чл. 47г, ал. 7 от ЗКПО предвижда хипотеза, в която не се прилагат СФС правилата.
Висш адвокатски съвет	<p>На електронната страница на Министерство на финансите е публикуван проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, с който в глава шестнадесета „Особени производства”, се създава раздел VII „Особени правила за автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми”.</p> <p>Предложените промени са във връзка с транспониране на Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018г. по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане. Срокът за транспонирането ѝ в националното законодателство на държавите членки е 31 декември 2019г., като <i>vacatio legis</i> е 6-месечен, т.е. 1 юли 2020г., когато трябва да влезе в сила.</p> <p>Съгласно чл. 143я¹, ал. 1 от проекта: „Информация за трансгранични данъчни схеми се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от консултант по трансгранична данъчна схема...”. Според</p>	Не се съдържа предложение	Съгласно чл. 143я, ал. 1 от законопроекта, за целите на автоматичния обмен на изпълнителния директор на НАП се предоставя информация не за всяка една данъчна консултация, а само за тези с потенциален риск от избягване на данъчно облагане („които попадат в поне една от категориите, предвидени в чл. 143я, ал. 4“) и които имат трансграничен характер. Преценката дали данъчната схема е с потенциален риск от избягване на данъчно облагане не следва да се прави субективно, а тя вече е направена при формулиране на категориите трансгранични данъчни схеми в директивата (Hallmarks в Приложение IV към директивата). В законопроекта в чл. 143я, ал. 4 са описани схемите, които директивата, съответно законопроектът, считат за такива с потенциален риск от избягване на данъчно облагане („(4) Трансграничните данъчни схеми с потенциален риск от избягване на

	<p>определението в ал. 2 от същия член относно кое лице е консултант, се установява, че според закона това е всяко лице, което е вписано като член на съсловна или професионална организация, свързана с <u>правни</u>, данъчни или други консултантски услуги в Република България. Такова лице трябва да предоставя информация за трансгранични данъчни схеми на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП). На следващо място, самото определение за трансгранични данъчни схеми е толкова широко, че на практика обхваща всякакви услуги, свързани с данъчното облагане, когато се предоставят на две или повече лица, които са местни лица на повече от една държава членка или на трета държава, с което на практика директивата разширява териториалния си обхват по отношение на неограничен брой юрисдикции, видно от предложената разпоредба на чл. 143я, ал. 3 от проекта за ЗИД на ДОПК.</p> <p>Преценката на условията, при които следва да се определя дали една трансгранична данъчна схема е с „потенциален риск от избягване на данъчно облагане” е до такава степен субективна, че на практика се обезсмисля предоставянето на данъчно-правни</p>		<p>данъчно облагане са следните категории:“). При анализ на описаните данъчни схеми и като се вземе предвид, че те трябва да имат трансграничен характер, може да се направи изводът, че в приложното поле на директивата и законопроекта попадат сравнително тесен кръг данъчни схеми.</p>
--	--	--	---

	<p>услуги, в това число и услуги по данъчно планиране от адвокати, предвид опасността от налагане на значителни имуществени санкции и глоби на консултантите за непредоставяне на информация на изпълнителния директор на НАП.</p> <p>Съществен е проблемът и с конфликта на предложените разпоредби с професионалната тайна, която адвокатите са длъжни да пазят. Според чл. 45 от Закона за адвокатурата, всеки адвокат е длъжен да пази тайната на своя клиент без ограничение във времето. Неспазването на това задължение е въздигнато в дисциплинарно нарушение по чл. 132, ал. 1, т. 1 от ЗА, за което съответно е предвидено и налагане на наказание.</p> <p>В тази насока, предвидените проекторазпоредби за освобождаване от задължение за предоставяне на информация, съдържащи се в чл. 143я¹, ал. 10, т. 3 и чл. 143я³, т. 4 от проекта, считаме за лишени от смисъл, тъй като: (i) доколкото данъчнозадълженото лице също е задължено да предоставя съответната информация за трансгранична данъчна схема, в която участва, не виждаме никакъв смисъл то да дава съгласие информацията да бъде предоставяно от правния консултант; и</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законопроектът е съобразен с правилата за професионалната тайна, предвидени в Закона за адвокатурата. Именно затова е предвидено, че консултант може да се освободи от задължението за предоставяне на информация за схемата, когато по закон е длъжен да пази тази информация като професионална тайна (чл. 143я¹, ал. 10, т. 3). Предвидената в т. 3 възможност със съгласието на данъчно задълженото лице информацията да бъде предоставена от консултанта, независимо че представлява защитена от закона професионална тайна, има за цел единствено да се улесни данъчно задълженото лице, без това да съставлява нарушение на съществуващите правила за защита на професионалната тайна.</p> <p>В случай че консултантът бъде освободен от задължението за предоставяне на информация, това</p>
--	--	---------------------	--

	<p>(ii) предоставяне на информация за обобщено съдържание на данъчната схема, без да се разкрива търговска, промишлена или професионална тайна на практика е невъзможно. По смисъла на Закона за адвокатурата цялата схема би представлявала професионална (адвокатска) тайна и като такава е защитена от Закона за адвокатурата. Никакви елементи от нея, включително и общото ѝ описание, не могат да бъдат разкривани. Освен това, по общото описание на съответната схема винаги може да бъде открит конкретния случай, за който тя се отнася, особено при трансграничните данъчни схеми. Не на последно място, чрез разкриването на обобщена информация не би следвало приходните органи да получават консултации за законните начини, по които данъчно задължените лица оптимизират данъчните си задължения.</p>	<p>задължение възниква за данъчно задълженото лице. Задължението за предоставяне не възниква и за двете лица едновременно – или предоставя консултантът, или данъчно задълженото лице, ако първият е възпрепятстван поради наличие на задължение за пазене на професионална тайна. Т.е. с т. 3 се дава възможност на данъчно задълженото лице да избере дали то да подаде информацията или консултантът да го направи вместо него (при условие че и консултантът е съгласен за това). Правилото не е в нарушение на адвокатската тайна, тъй като лицето в крайна сметка се съгласява тя да бъде разкрита и освен това предоставянето на информацията от консултанта не е против неговите права и законни интереси, а точно обратното. Опора за това откриваме и в практиката на ВКС и то по отношение на аналогични въпроси, възникнали в наказателно производство, в рамките на което в много по-голяма степен биха могли да бъдат накърнени правата на лицата.</p> <p>В чл. 143я³, ал. 1, т. 4 от законопроекта се урежда съдържанието на информацията,</p>
--	--	--

	<p>На последно място, но не и по значение е обстоятелството, че от подобни трансгранични данъчни схеми зависи инвестиционното решение на определени икономически групи да изберат България като бизнес дестинация, и разпоредбите на ДОПК в тази насока считаме като отблъскващи чуждестранните инвестиции.</p>	<p>Не се съдържа предложение</p>	<p>която следва да се предостави на изпълнителния директор на НАП, когато е възникнало такова задължение. Ако консултантът се е освободил от задължението за предоставяне на информация на основание чл. 143я¹, ал. 10, т. 3, то той няма и да подава информация за обобщено съдържание на данъчната схема.</p> <p>Обръщаме внимание, че правилата на директивата следва да бъдат въведени от всички държави членки на Европейския съюз. Отделно от това, много държави, които са членки на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, имат правила и към настоящия момент за предоставяне на информация за данъчни схеми. Следва да се отбележи, че правилата за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми на ЕС са разработени и във връзка с окончателния Доклад по Мярка 12 от Плана BEPS на ОИСР относно прилагане на мерки срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби.</p> <p>Доколкото ни е известно, това не е създало пречка пред инвестициите в</p>
--	---	----------------------------------	--

	<p>Според чл. 134 от Конституцията на Република България адвокатурата подпомага гражданите и юридическите лица при защитата на техните законни права и интереси. Адвокатската тайна е структурно необходим, съществен елемент от предоставянето на адвокатската защита. Без гарантирането на адвокатската тайна е невъзможно да бъдат защитени и законните права и интереси на физическите и юридическите лица. Според чл. 45, ал. 2 от ЗА адвокатът няма право да разкрива обстоятелства, които са му били поверени от неговия клиент в качеството му на адвокат, поради което и предвиденото задължение за разкриване на информация на изпълнителния директор на НАП нарушава тежко адвокатската тайна, в следствие на което засяга и защитата на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>тези държави (включително и държави членки, от чието законодателство в голяма степен са възприети правилата в директивата). От друга страна, следва да се отбележи, че инвестиции, които са с потенциален риск от избягване на данъчно облагане, много вероятно биха нарушили фискалните интереси на Република България и на държавите членки на ЕС.</p> <p>Считаме, че правилата, предложени със законопроекта, са в съответствие със Закона за адвокатурата и Конституцията на Република България. Мотивите, изложени по-горе, са приложими и тук.</p>
--	---	---------------------	---

	<p>законните права и интереси на физическите и юридическите лица.</p> <p>Висшият адвокатски съвет ще предприеме всички необходими действия за опазване на адвокатската тайна и защитата правата и интересите на физическите и юридическите лица в изпълнение на конституционните си задължения.</p> <p>Поради гореизложените съображения, не смятаме, че Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018г. относно автоматичния обмен на данъчна информация е транспонирана правилно по отношение на засягането на адвокатската тайна и считаме, че предвидените промени в проекта на ЗИД на ДОПК в тази част трябва да бъдат приведени в съответствие със Закона за адвокатурата.</p> <p>Като отделна бележка по измененията в ДОПК бихме искали да изтъкнем, че предложената номерация на измененията (както междувпрочем и на предходни изменения на ДОПК) е в противоречие със Закона за нормативните актове, създава изключителни трудности при следенето на конкретните разпоредби и оттам ще влияе негативно върху правоприлагането. Разумно е уредбата на обмена на информация да бъде отделена в отделен закон, доколкото нейният обем, предмета на правно регулиране и</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Използваната правна техника е в съответствие с чл. 52, ал. 2 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове: „Новият или новите членове, поставени на съответно систематично място в акта, получават номера на члена, след който се намират. Към номера се поставя поредна малка буква от азбуката. При последващи допълнения, систематичното място на които е между членове с такова</p>
--	---	---------------------	--

	<p>спецификата ѝ надхвърлят предмета на правно регулиране от ДОПК. В противен случай, ако се счете, че отделянето на тези специфични разпоредби в отделен законодателен акт не е целесъобразно, доколкото предложените промени са многобройни и важни, те налагат да се обмисли създаването на нов Данъчно-осигурителен процесуален кодекс.</p>		<p>обозначение, към обозначението на предходния член се прибавя малка арабска цифра горе вдясно от буквата.“</p>
<p>yantrova</p>	<p>Няма начин! До гуша ми дойде от измислени "мерки", които задължават нас, счетоводителите постоянно да декларираме нещо си ...! Сега освен всичко друго, освен че сме агенти на ДАНС, трябва да гледаме под лупа дейността на клиентите си и постоянно да я пречупваме през въпроса "дали с това си действие този пък не крие данъци"? Как си представяте, уважаеми дами и господа, окаяните български счетоводители да сме наясно с данъчните закони в цял свят, за да можем да преценим дали действията на даден клиент в даден момент не му дават "данъчно предимство"?!? Не Ви ли стига, че изгонихте повечето инвеститори от България, а новите щом се запознаят с данъчното законодателство въобще не стъпват, ами искате да прогоните и малкото останали чужди фирми?!? Ако има практики, които са Ви известни и Ви</p>	<p>Не се съдържа предложение</p>	<p>С правилата, предложени със законопроекта, се въвежда Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености. Както Република България, така и всички останали държави членки, по силата на членството си в Европейския съюз са длъжни да транспонират директивата в националните си законодателства. Следва да се отбележи, че в последните години в международен план тенденцията е към все по-голяма прозрачност, като правилата срещу изпирането на пари и правилата в областта на обмена за данъчни цели са взаимосвързани,</p>

	<p>смущават - ограничете тях! Ако някой наистина крие данъци чрез международни схеми, Вие със сигурност знаете точно КАК го прави! Няма нужда никой да Ви декларира нищо. Всичко отдавна Ви е ясно! Просто си свършете работата, а нас оставете да си гледаме нашата работа! Горещо Ви препоръчвам да се запознаете със Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност! Оставете ни да работим! Благодаря за вниманието! Успех!</p>	<p>особено в частта за действителните собственици.</p> <p>Конкретно по отношение на счетоводителите като задължени лица за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми, трябва да се има предвид, че хипотезите, в които това може да се случи, са силно ограничени поради следното:</p> <ul style="list-style-type: none"> - предмет на предоставяне е информация за трансгранични данъчни схеми, които попадат в поне една от категориите, посочени в чл. 143я, ал. 4 от законопроекта - в тази връзка не всеки счетоводител ще трябва да предоставя информация; - в повечето случаи счетоводителите не разработват или предоставят за прилагане трансгранични данъчни схеми, тъй като предметът им на дейност е различен; - счетоводител, който подпомага или консултира някаква част от трансгранична данъчна схема, може да не е наясно, т.е. да не разполага с информация, че участва в такава. В този случай той може да представи доказателства, че не е знаел и може основателно да се предполага, че не е знаел, че е участвал в такава схема; - дори когато счетоводител е наясно,
--	---	---

			че подпомага или консултира част от трансгранична данъчна схема, той е задължен да предостави на изпълнителния директор на НАП информация само за частта, в която той участва.
valentin.2017	<p>Някои бележки относно въвеждането на задължение за деклариране на трансграничните данъчни схеми и на хипотетичното данъчно предимство от тяхното прилагане</p> <p>Противодействието на законните схеми за намаляване на дължимите данъци ще доведе до ефективно повишаване на данъчното облагане на хората с по-високи доходи.</p> <p>Това на пръв поглед е добре за печелене на избори - мнозинството бедни хора ще се радват, че „богатите ще плащат повече“ (по стара прабългарска традиция богатите и умните са обект на омраза и ако им се случва нещо лошо това се харесва на охлоса).</p> <p>Обаче има лесно предвидими негативни ефекти - някои от „богатите“ ще напуснат държавата. Ще отидат в държави, където ефективното данъчно облагане може да бъде по-ниско (например защото имат регресивно облагане - данъчната ставка намалява при повишаване на дохода - или защото могат да ползват законни схеми за</p>	Не се приема	<p>С правилата, предложени със законопроекта, се въвежда Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености. Както Република България, така и всички останали държави членки, по силата на членството си в Европейския съюз са длъжни да транспонират директивата в националните си законодателства.</p> <p>Не се очаква предоставяне на информация за всякакви трансгранични данъчни схеми, а само за схеми, които попадат в категориите, предвидени в чл. 143я, ал. 4 от законопроекта, като само при някои от тях се взема предвид дали от схемата би възникнало данъчно предимство за данъчно задълженото</p>

	<p>намаляване на дължимите данъци). Историята показва, че опитите да се вземат парите на „богатите“ и да се дадат на „нуждаещите се“ водят до трагични резултати.</p> <p>Въпреки, че данъчното облагане не е регресивно, възможността да се извършва законно данъчно планиране води до подобен ефект (хората с по-високи доходи (и даже в някои случаи хората с доходи малко над средните) имат възможност да ползват схеми за намаляване на дължимите данъци). И тази възможност ги задържа в европейските държави.</p> <p>Това особено се отнася за България. Има много хора, които стоят тук само защото данъчното облагане не е много зле и имат възможност да си намалят дължимите данъци като например изберат да регистрират фирмата си в юрисдикции с „преференциално данъчно облагане“ (офшорни зони). И в България плащат данък върху дивидента 5%, ДДС върху стоките и услугите, които потребяват, акцизи, данък върху недвижимото имущество, пътни данъци, местни данъци и такси и т.н.</p> <p>Ако се налага да плащат и допълнително осигуровки и корпоративен данък (а също така и разходи за счетоводство на българска фирма) това ще увеличи данъчната тежест (и като цяло разходите</p>		<p>лице, т.е това е едно допълнително условие, за да стане схема предмет на предоставяне. Целта на директивата е държавите членки да разполагат на един сравнително ранен етап (още преди да започне прилагането на схемата) с информация за евентуални недостатъци в законодателството, които биха довели до избягване или намаляване на данъчното облагане. Тези схеми не нарушават закона, а обикновено се възползват от празноти в законодателството. Най-често задължено лице за предоставяне на информация за схема, която е сред описаните в чл. 143я, ал. 4, е консултантът. За данъчно задълженото лице задължение възниква само ако то си е разработило схемата (няма консултант) или консултантът е освободен от задължението да предостави информацията поради защитена от закона професионална тайна. Комуникацията между консултантите и данъчно задължените лица относно това кой каква информация ще предоставя на съответния компетентен орган вероятно ще се осъществява по същите канали, по които се комуникира и схемата. Централният</p>
--	--	--	--

	<p>за правене на бизнес - счетоводство, административна тежест и т.н.) до нива близки до тези в други държави, където срещу данъците си хората получават повече.</p> <p>В този случай отпада една от основните причини да стоят в България.</p> <p>Подобно репресивно данъчно законодателство е атака срещу България, защото може да изгони множество българи, които имат доходи от чужбина в размер около и над средния. (Декларирането на трансграничните схеми за данъчно планиране ще доведе до написване на репресивните данъчни закони, които са насочени срещу тези схеми, това ясно се вижда от публикуваните документи.)</p> <p>Също така регистрирането на фирма в Естония (там данък върху печалбата на фирмата се плаща само върху разпределената печалба - т.е. ако няма дивидент няма данък върху печалбата на фирмата) става още по-привлекателно.</p> <p>Премахването на корпоративния данък би било стъпка в правилната посока - това ще лиши от смисъл множество схеми за избягване на данъци и ще спести много разходи за фирмите. Ще се повиши производителността и липсата на постъпления от корпоративен данък ще се компенсират от повишените постъпления</p>		<p>регистър, в който ще се съхранява обменената информация от компетентните органи на държавите членки, е ангажимент на Европейската комисия и до него достъп ще имат само компетентните органи, не и задължените лица. Изискването за издаване на уникален номер на схемата и на конкретното предоставяне е установено с изпълнителни актове на Европейската комисия.</p> <p>Останалите коментари не са свързани с конкретния законопроект.</p>
--	--	--	--

	<p>от други данъци. Данъчната конкуренция според мен е важна и не трябва да се премахва. Но не бих имал нищо против, ако държавите от ЕС се договорят всички да премахнат корпоративния данък (данъкът върху печалбата на юридическите лица).</p> <p>Премахването на корпоративния данък ще направи страната малко по-привлекателно място за регистриране на фирма (ще привлечем част от хората, които сега си регистрират фирма в Естония заради липсата на данък върху неразпределената печалба). За да се конкурираме с Естония не е достатъчно да премахнем корпоративния данък. Има отзиви на предприемачи, че в Естония липсва тормоз от страна на данъчните органи, какъвто се наблюдава в България. Има още множество други фактори, които възпират просветените да изберат България вместо Естония за регистрация на фирма, само един елемент е корпоративния данък.</p> <p>Административната тежест е по-малка в Естония. Според някои предприемачи дори фирма във Великобритания е по-добрия вариант от българска фирма, въпреки че данъците в България са уж пониски.</p> <p>Въвеждането на задължение да се декларира в какъв размер е данъчното</p>		
--	---	--	--

	<p>предимство ще доведе до нуждата да се върши двойно счетоводство - т.е. да се сметне колко ще са дължимите данъци в случай, че тази схема не се приложи, а се приложи друга, която не е трансгранична или не се приложи никаква схема.</p> <p>Освен това хипотетичното данъчно предимство зависи от избраната методология. По този начин данъкоплатецът е гарантирано в нарушение каквото и да направи (ако е с шапка - нарушител; без шапка - пак нарушител).</p> <p>Историята показва, че държавите, където има въведени такива закони (със шапка си нарушител, без шапка - пак) не свършват добре (ако не се реформират).</p> <p>Този закон ще засегне всички фирми, които имат взаимоотношения с клиенти и доставчици в държава, различна от тази, където са установени както и фирмите с клонове в множество държави.</p> <p>Това особено ще засегне по-малките предприемачи, които се занимават с онлайн бизнес, който има клиенти от множество държави или клиенти, които имат клиенти от множество държави. Защото в този случай винаги може да се твърди, че има някаква трансгранична данъчна схема и трябва да се декларира, да се изчисли и декларира хипотетичното данъчно предимство, което е скъпо за</p>		
--	--	--	--

	<p>малките фирми.</p> <p>Унищожаването на малките фирми ще бъде пагубно за здравето на свободния пазар и има потенциала да направи множество предприемачи (занимаващи се с онлайн бизнес) наемни работници за големите фирми, но не и в България, а в някоя друга държава.</p> <p>"При първоначалното предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема се издава уникален номер, който служи за идентификация на схемата във всички държави членки. Консултант или данъчно задължено лице, извършили първоначалното предоставяне на информация за данъчна схема, уведомяват всеки друг консултант или данъчно задължено лице по схемата за издадения уникален номер."</p> <p>И как точно ще става това? Ще се прави централен регистър? Или всеки консултант ще праща e-mail на всички други консултанти? Как ще ги намери?</p> <p>Тъй като данъчните закони са сложни за данъчните консултанти не е съвсем ясно кои схеми са законни и кои не са. Освен това държавата има намерение да обяви за незаконни ползваните законни към момента схеми. Това значи, че данъкоплатците са в риск да свидетелстват срещу себе си.</p> <p>В цивилизованите държави хората имат</p>		
--	--	--	--

	<p>право да не свидетелстват срещу себе си. А с този закон се задължават да свидетелстват срещу себе си, което е в противоречие с основен принцип на правото.</p> <p>Да, знам че става въпрос за деклариране на законните схеми, а незаконните по принцип не би трябвало да се прилагат. Но хората как да разберат дали схемата им е законна, даже специалистите се затрудняват да кажат (поради сложността на данъчните закони)? И как да са сигурни, че утре законната им схема няма да стане незаконна и да се окаже, че са свидетелствали срещу себе си?</p> <p>Ако все пак решите да въведете задължение за деклариране на данъчни схеми и данъчно предимство е добре да се изключат някои най-разпространени и известни такива (за да се намали административната тежест като цяло). Например избор на юрисдикция, където да се регистрира фирмата (избира се държава с по-благоприятно данъчно облагане), покупка на акции чрез европейски лицензирани борси (което води до отпадане на задължението за плащане на данък върху печалбата в България). Тоест, идеята ми е самото притежаване на фирма в чужбина и особено покупката на акции и дялове (включително и дялове на борсово</p>		
--	--	--	--

	<p>търгувани фондове) чрез лицензирана европейска борса (за да се избегне данъка върху печалбата от продажба на финансовите инструменти) да не се разглежда като трансгранична данъчна схема и да не се налага декларирането и, както и декларирането на данъчното предимство.</p> <p>Регистрацията на фирма в България даже може да се разглежда като трансгранична данъчна схема, защото в България данъкът върху печалбата на фирмите е по-нисък от този в други държави. Това значи ли, че всички собственици на български фирми трябва да декларират данъчно предимство от това да регистрират фирмата си в България вместо в друга държава от ЕС? За всяка отделна държава от ЕС ли ще се изчислява данъчното предимство (от това фирмата да се регистрира в България, а не в друга държава от ЕС)? Това би било не двойно, а n-торно счетоводство и абсурдна административна тежест.</p> <p>Може да ви изглежда добре това, че с тези задължения се създават излишни разходи на предприемачите, които ползват трансгранични схеми (и това ще ги мотивира да не ползват такива схеми). Но това не е съвсем така. Защото бизнесите, които имат клиенти/доставчици в чужбина (например множество бизнес</p>		
--	---	--	--

	<p>модели на онлайн бизнес) няма начин да не попаднат под някаква схема, без целенасочено да са търсили. Или за да са конкурентни са принудени да ползват някакви трансгранични схеми. С тези регулации им увеличавате разходите. В крайна сметка всички тези разходи (за данъчни консултанти, счетоводство и повишено данъчно облагане) ще ги платят потребителите. Това значи повишаване на цените на стоките и услугите. Ако бизнесът не може да прехвърли тези разходи за данъци и бюрокрация на клиентите си, той просто ще прекрати дейност или ще се премести извън ЕС. Тоест другите държави, които нямат подобни закони, ще се облагодетелстват от законодателния спам на ЕС.</p> <p>Основната ми идея е, че усложняването на законодателството и увеличаването на обема му има негативни ефекти. По-практично би било да се опрости данъчното законодателство и да се примирим с това, че някои бизнес модели ще могат да ползват схеми за данъчно планиране за да намалят дължимите си данъци. Цената, която трябва да платим за да се борим с данъчното планиране (увеличената сложност на законодателството) не си струва, по-добре държавата да се съсредоточи върху данъчното облагане там, където то лесно</p>		
--	--	--	--

	<p>се налага - големите магазини (супермаркети, хипермаркети, там, където може да се правят контролни покупки) облагането на труда (заплатите в големите фирми) и т.н. Замяната на ДДС с данък върху продажбите (на крайни клиенти, да не се бърка с данък оборот, което е много лоша идея) също има потенциал да опрости данъчното законодателство.</p>		
<p>ves56</p>	<p>Искам да изкажа моето пълно неодобрение от действията, които следва да се предприемат, влизайки на този законопроект в сила. Очевидно той ще влезе в сила, имайки предвид всички досегашни действия на народното събрание. Да се разберем - уважаваната до скоро професия счетоводител, с тези действия е сведена до елементарен доносник, който не зачита своите клиенти и не зачита професионалната етика - защо ние вместо да се занимаваме с нашата пряка работа, която съвсем не е малко и е много отговорна, трябва да вършим работата на ДАНС или на контролните органи в НАП? Или това представлява още един начин за прогонване на чуждите инвеститори - нови няма да дойдат, а старите си отиват!!! Моят личен опит в последните няколко години говори за пълно безхаберие на контролните органи на НАП - визирам ул.Аксаков 21. Мога да</p>	<p>Не се съдържа предложение</p>	<p>С правилата, предложени със законопроекта, се въвежда Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености. Както Република България, така и всички останали държави членки, по силата на членството си в Европейския съюз са длъжни да транспонират директивата в националните си законодателства. Следва да се отбележи, че в последните години в международен план тенденцията е към все по-голяма прозрачност, като правилата срещу изпирането на пари и правилата в областта на обмена за данъчни цели са взаимосвързани,</p>

	<p>напиша цяла книга по темата, която ще се превърне в бестселър - така че, нищо нормално няма в този законопроект !!!</p> <p>Изработете напълно нови и смислени, добре стиковани закони в областта на данъчното законодателство - това не е никак трудно стига да има добра воля и компетентност!!! Повечето от тях отдавна са неактуални - няма нужда от "кръпки"!!!</p> <p>Това повече подхожда на едно тоталитарно законодателство, където всичко е под контрола на една институция!!!</p>	<p>особено в частта за действителните собственици.</p> <p>Конкретно по отношение на счетоводителите като задължени лица за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми, трябва да се има предвид, че хипотезите, в които това може да се случи, са силно ограничени поради следното:</p> <ul style="list-style-type: none"> - предмет на предоставяне е информация за трансгранични данъчни схеми, които попадат в поне една от категориите, посочени в чл. 143я, ал. 4 от законопроекта - в тази връзка не всеки счетоводител ще трябва да предоставя информация; - в повечето случаи счетоводителите не разработват или предоставят за прилагане трансгранични данъчни схеми, тъй като предметът им на дейност е различен; - счетоводител, който подпомага или консултира някаква част от трансгранична данъчна схема, може да не е наясно, т.е. да не разполага с информация, че участва в такава. В този случай той може да представи доказателства, че не е знаел и може основателно да се предполага, че не е знаел, че е участвал в такава схема; - дори когато счетоводител е наясно,
--	--	---

			че подпомага или консултира част от трансгранична данъчна схема, той е задължен да предостави на изпълнителния директор на НАП информация само за частта, в която той участва.
violeta_do4eva	<p>Парламента се напълни с хора, които нямат елементарна представа, какво точно влиза в дейността на един счетоводител! Пълно е с бизнесмени, адвокати, лекари и пр., но с такива хора не се коват закони, които са в полза на икономиката.</p> <p>Знае ли някой от "богоизбраните", че от зората на демокрацията се навъдиха 220 закони и "закончета", да не говорим, че нито един не е толкова ясен и коректен, та се налага след това да се четат и правилниците за прилагането им.</p> <p>Вие, от групата на "бизнесмените", наистина ли бихте си назначили счетоводител, който всеки момент може да Ви "подстави" пред ДАНС по ЗМИП или такъв, който при икономия от някакъв характер ще направи същото, но пред НАП?</p> <p>Защо не задължите всяка фирма, да назначи Юрисконсулт, който да отговаря за тези дейност? Защото е от Вашия</p>	Не се съдържа предложение	С правилата, предложени със законопроекта, се въвежда Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености. Както Република България, така и всички останали държави членки, по силата на членството си в Европейския съюз са длъжни да транспонират директивата в националните си законодателства. Следва да се отбележи, че в последните години в международен план тенденцията е към все по-голяма прозрачност, като правилата срещу изпирането на пари и правилата в областта на обмена за данъчни цели са взаимосвързани, особено в частта за действителните собственици.

	<p>бранш ли?</p> <p>Явно, когато едно съсловие не прави стачки, Вие го мачкате. А на Европа "копче" не смеете да кажете, за поредната ГЛУПАВА директива!</p>	<p>Конкретно по отношение на счетоводителите като задължени лица за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми, трябва да се има предвид, че хипотезите, в които това може да се случи са силно ограничени поради следното:</p> <ul style="list-style-type: none"> - предмет на предоставяне е информация за трансгранични данъчни схеми, които попадат в поне една от категориите, посочени в чл. 143я, ал. 4 от законопроекта - в тази връзка не всеки счетоводител ще трябва да предоставя информация; - в повечето случаи счетоводителите не разработват или предоставят за прилагане трансгранични данъчни схеми, тъй като предметът им на дейност е различен; - счетоводител, който подпомага или консултира някаква част от трансгранична данъчна схема, може да не е наясно, т.е. да не разполага с информация, че участва в такава. В този случай той може да представи доказателства, че не е знаел и може основателно да се предполага, че не е знаел, че е участвал в такава схема; - дори когато счетоводител е наясно, че подпомага или консултира част от трансгранична данъчна схема, той е
--	--	--

			задължен да предостави на изпълнителния директор на НАП информация само за частта, в която той участва.
Меги	<p>Изразявам несъгласието си с тези мерки поради следните причини:</p> <p>1. Неясна дефиниция на обхват на схема. Така написан текста означава, че всяка транзакция към и от чуждестранно лице може да се определи като трансгранична данъчна схема. Възможно е широко тълкуване на понятието. Възможно е да получиш или предоставиш услуга на чуждестранно лице, което да я предостави на трето лице или да е подизпълнител на трето лице, но българската фирма да няма представа за това.</p> <p>2. Повишаване на административната тежест.</p>	Не се съдържа предложение	<p>1. Чл.143я, ал. 1 във връзка с ал. 4 от законопроекта предвижда, че информация се предоставя на изпълнителния директор на НАП само за схеми, които попадат в изброените в ал. 4.</p> <p>2. Характерът на предоставяната информация предполага, че хипотезите, в които би възникнало задължение за оповестяването ѝ, са силно ограничени, а дори и в случаите, когато такова възникне, информацията е вече налична при лицата и не се налага нейното изготвяне само за целите на автоматичния обмен. Предвижда се създаването на електронна услуга на интернет страницата на</p>

	<p>3. Излишни допълнителни разходи на време и енергия при условие, че имаме 10% данък при източника, СИДДО с повечето държави, декларация за прилагане на СИДДО, отчети пред БНБ</p> <p>4. При положение, че транзакции над 30000 лв. се отчитат от местните банки към НАП, данъчната администрация може да проверява операциите, за които би възникнало съмнение за трансгранична схема.</p>	<p>Националната агенция за приходите, където информацията да бъде предоставяна в предварително дефинирани полета. В този смисъл за лицата няма да възникне необходимост да правят допълнителни разходи за изпълнението на предвидените задължения.</p> <p>3. Не става ясно каква връзка се прави с данъка при източника и СИДДО. Целта на автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми е преди всичко идентифициране на слабостите в законодателството, които биха допуснали заобикаляне или отклоняване от данъчно облагане.</p> <p>4. Предоставянето на информация и автоматичният обмен на тази информация с компетентните органи на другите държави членки не е в пряка връзка с трансфера на средства/плащания по различни сделки. Целта на уредбата е да се идентифицират данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане още преди и независимо дали същите са</p>
--	---	--

	<p>5. Счетоводителят регистрира стопанските операции и в повечето случаи е последващ фактор. Рядко управителите споделят бъдещите си търговски взаимоотношения предварително. Проекта за промяна на закона предопределя налагането на санкции</p>	<p>приложени на практика или дали има трансфер на средства.</p> <p>5. Хипотезите, в които счетоводител може да се окаже в качеството на задължено лице за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми, са ограничени, като трябва да се има предвид следното:</p> <ul style="list-style-type: none"> - предмет на предоставяне е информация за трансгранични данъчни схеми, които попадат в поне една от категориите, посочени в чл. 143я, ал. 4 от законопроекта - в тази връзка не всеки счетоводител ще трябва да предоставя информация; - в повечето случаи счетоводителите не разработват или предоставят за прилагане трансгранични данъчни схеми, тъй като предметът им на дейност е различен; - счетоводител, който подпомага или консултира някаква част от трансгранична данъчна схема, може да не е наясно, т.е. да не разполага с информация, че участва в такава. В този случай той може да представи доказателства, че не е знаел и може основателно да се предполага, че не е знаел, че е участвал в такава схема; - дори когато счетоводител е наясно, че подпомага или консултира част от трансгранична данъчна схема, той е
--	---	---

	<p>6. Размерът на административните санкции не кореспондира с възнаграждението на счетоводителя, а той ще носи отговорност пред ръководството.</p>	<p>задължен да предостави на изпълнителния директор на НАП информация само за частта, в която той участва.</p> <p>6. Когато счетоводител е наето лице и има работодател, няма да отговаря на дефиницията за консултант по смисъла на законопроекта. Ако работодателят като данъчно задължено лице е разработил трансгранична данъчна схема с или без помощта на счетоводителя му, то тогава задължено лице за предоставяне на информацията е самият работодател (чл. 143я², ал. 1, т. 1 от законопроекта). Ако счетоводителят, въпреки че е наето лице, на собствено основание консултира друго данъчно задължено лице във връзка с трансгранична данъчна схема, приложими са аргументите по т. 5, но в този случай счетоводителят не отговаря пред работодателя си. Предложеният размер на административнонаказателните санкции в българския закон е значително по-нисък от този, въведен в други държави членки. Причината за високите санкции е значимостта, която се отдава на посочения по-горе</p>
--	--	---

	<p>7. Въвеждането на мерките, формулирани по този начин ще откаже чуждестранните инвеститори да правят бизнес в България, при положение, че за всяка сделка с чуждестранно лице ги очаква потенциална глоба от минимум 2 х.лв.</p>		<p>режим в международен план.</p> <p>7. Правилата на директивата следва да бъдат въведени от всички държави членки на Европейския съюз. Отделно от това, много държави, които са членки на ОИСР, имат и към настоящия момент правила за предоставяне на информация за данъчни схеми. Доколкото ни е известно, това не е създадо пречка пред инвестициите в тези държави (включително и държави членки, от чието законодателство в голяма степен са възприети правилата в директивата).</p>
<p>Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“</p>	<p>Съгласяваме се с изложените становища и предложените промени от IFA (International Fiscal Organization) България, както и Висшия адвокатски съвет, касаещи предложението проект.</p> <p>В допълнение, моля да бъде взето предвид и следното становище относно чл. 143я¹, ал. 3, изречение последно от предложеното изменение, касаещ знанието за участие в данъчна схема от страна на консултанта.</p> <p>Така предложената формулировка на цитираната разпоредба, дава възможност за тълкуване в смисъл, че в тази хипотеза</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Разпоредбата на чл. 143я¹, ал. 3 от законопроекта почти дословно повтаря текста на чл. 1, параграф 1, буква „б“ относно т. 21 от директивата. В самото определение за консултант по чл. 143я¹, ал. 3 (и съответната разпоредба от директивата) е посочено, че това е всяко лице, което <i>предвид</i></p>

	<p>лицето е длъжно да докаже своето незнание за подлежаща на предоставяне данъчна схема. Подобно тълкуване от една страна не е заложено в Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета (Директивата), а от друга противоречи на основни правни принципи, прогласени в Конституцията и международните актове, по които България е страна.</p> <p>На първо място следва да бъде взета предвид формулировката на Директивата, съгласно която <i>„Всяко лице има правото да представи доказателства, че това лице не е знаело(…)“</i> Следователно актът дава право на лицето, да представи доказателства, но не поставя това в негово задължение в евентуално производство. От текста става ясно, че Директивата няма за цел разместване на доказателствената тежест, при установяване на съпричастност към определена данъчна схема.</p> <p>От друга страна, предложеният законопроект предвижда налагането на административни наказания за лицата, които не спазват вменените им задължения да предоставят информация. Следователно контролът за спазване на предложените разпоредби, ще се осъществява по реда на Закона административните нарушения и наказания (ЗАНН). Последният, от своя</p>	<p><i>относимите факти и обстоятелства и въз основа на наличната информация и експертни познания и опит, необходими за предоставянето на такъв вид услуги, знае или може основателно да се предполага, че знае, че е поело задължение да предостави пряко или чрез други лица помощ, съдействие или консултация по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, управлението или предоставянето за прилагане на трансгранична данъчна схема по чл. 143я. Предвидената възможност във второто изречение да представи доказателства, че не е знаело и може основателно да се предполага, че не е знаело, че е участвало в подлежаща на предоставяне трансгранична данъчна схема, като се позове на всички относими факти и обстоятелства, наличната информация и на своите експертни познания и опит, всъщност представлява възможност за лицето да докаже, че не е консултант по смисъла на дефиницията и поради това не е задължено да предоставя информация за конкретната схема. Лицето има интереса и възможните средства да докаже обстоятелството,</i></p>
--	---	--

	<p>страна, препраща към разпоредбите на Наказателния кодекс и Наказателно-процесуалният кодекс, за неуредените случаи.</p> <p>В този смисъл, основен принцип на наказателното, респ. административнонаказателното производство е този за презумпцията за невиновност, прогласена в чл. 31 от Конституцията и чл. 5 от ЕКПЧОС. Изложеният принцип поставя в тежест на съответния държавен орган да докаже наличието на всички елементи от състава на престъплението/нарушението. Тоест, поставяне в тежест на задълженото лице да докаже липсата на определен съставомерен факт (в случая незнанието за подлежаща на предоставяне данъчна схема), би противоречало пряко на Конституцията и цитираният основен правен принцип.</p> <p>В допълнение, следва да се посочи, че съгласно трайното разбиране на съдебната практика и правната доктрина, отрицателните факти не подлежат на доказване от страните, които са ги навели. Изолирани са случаите на изключение от това правило (<i>например, при предявен иск по чл.344, ал.1, т.3 КТ, вр.чл.225, ал.1 КТ, за обезщетение за оставане без работа. В този случай работникът следва да докаже, периода на оставане без работа.</i></p>		<p>предвидено в изречение второ на чл. 143я¹, ал. 3. Нито в директивата, нито в законопроекта разпоредбата има за цел да се прехвърли тежестта на доказване. В директивата разпоредбата е включена по-скоро, за да отрази едновременно спецификите на англосаксонското и континенталното право. Въпреки че правилото се подразбира, същото е въведено изрично с идеята законопроектът да е по-близо до изискванията на директивата и за да се избегне евентуална наказателна процедура срещу Република България.</p>
--	---	--	---

	<p><i>Това е така поради наличието на нормативно установен документ — трудова книжка, какъвто документ не е налице за настоящите обстоятелства).</i></p> <p>Тоест, тълкуване в обратния смисъл би било в противоречие на този принцип и би поставило задълженото лице, в значително затруднение и дори невъзможност да защити своите права.</p> <p>Не на последно място, евентуалното тълкуване, че консултантът следва да докаже незнанието си за участие в подлежаща на предоставяне данъчна схема, е в противоречие на правилата на формалната логика. Няма как едно лице да докаже факт или липсата на такъв, ако то изначално не знае за него. Знанието е явление от вътрешния свят на лицата, за което може да се съди единствено по техни действия, които го демонстрират. Незнанието от своя страна няма как да бъде демонстрирано, дори и чрез предвидените в коментиранията разпоредба средства. Следователно, не следва да бъде поставяно задължение за лицата да доказват факти, за които е изначално невъзможно да бъдат доказани.</p> <p>На основание горните доводи, с цел избягване на горното тълкуване и внасяне на допълнителна яснота, предлагаме между първо и второ изречение на чл. 143я% ал. 3 да бъде добавено следното</p>		
--	---	--	--

	изречение: <i>“Знанието за участие в подлежаща на предоставяне трансгранична данъчна схема подлежи на доказване от органите по приходите. “</i>		
Международната Фискална Организация (International Fiscal Association)	<p>1. Обхват относно данъци</p> <p>Съгласно Проекта на ЗИД на ДОПК, за целите на въвеждането на новите правила в глава шестнадесета „Особени производства“ се създава раздел VII „Особени правила за автоматичен обмен на информация за трансгранични данъчни схеми“ с чл. 143ю-143я⁴.</p> <p>От друга страна в чл. 143б, ал. 2 от раздел V, с който бе въведена Директива 2011/16/ЕС, изрично е посочено, че:</p> <p>(2) Разпоредбите на този раздел не се прилагат по отношение на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. данък върху добавената стойност, мита и акцизи; 2. задължителни осигурителни вноски; 3. такси за издаване на удостоверения и на други документи, издавани от държавни и местни органи; 4. вземания с договорен характер, включително възнаграждения по договор за услуги от обществен интерес. <p>Горепосочената разпоредба правилно въвежда посочените изключения, които се отнасят и за последващите допълнения на Директивата, включително и за допълненията с Директивата на Съвета от</p>	Приема се	Основните правила за обмена на информация, включително автоматичния обмен, са уредени в раздел V на глава шестнадесета, а раздел VII предвижда особените правила. Като вид автоматичен обмен обменът на информация за трансгранични данъчни схеми се подчинява на общите правила за обхвата на данъците, за които се отнася. Независимо от това, с оглед яснота законопроектът е прецизиран, като изрично се посочва обхватът на данъците, за които се прилагат правилата на раздел VII. Систематичното място на правилото според нас е в раздел VII.

	<p>25 май 2018 г.</p> <p>Въпреки това, изричното посочване в чл. 143б, ал. 2, че разпоредбите на този раздел, а именно раздел V не се прилагат спрямо посочените изключения създава предпоставка за неяснота и правна несигурност относно приложението на изключението спрямо раздел VII, с който са въведени правилата на Директивата.</p> <p>В тази връзка предлагаме с Проекта на ЗИД на ДОПК да се промени разпоредбата на чл. 143б, ал. 2 в смисъл, че изключенията се отнасят за всички разпоредби на ДОПК, с които е въведена Директива 2011/16/ЕС, включително нейните допълнения. В тази връзка може да бъде направена референция към съответните раздели на Глава шестнадесета на ДОПК.</p>		
	<p>2. Задължени лица</p> <p>С Проекта на ЗИД на ДОПК се въвежда понятието „консултант“ като основен субект, за който би възникнало задължение за предоставяне на информация. Нещо повече, както е посочено в Мотивите към ЗИД на ДОПК, законопроектът различава две групи „консултанти“. Предложено е и неизчерпателно изброяване какви лица могат да бъдат консултанти, например адвокати, данъчни консултанти,</p>	<p>Не се приема</p>	<p>В българския език терминът „посредник“ е натоварен с друго смислово значение – предполага, че лицето опосредява отношенията на поне две други лица. Използването на този термин би създавал неяснота по отношение на кръга на задължените лица, тъй като целта на директивата е да бъдат обхванати всички лица, които разработват, предлагат, подпомагат и т.н. трансгранична данъчна схема. Буквалният превод на</p>

	<p>счетоводители и др., което обаче не е много ясно с оглед нерегламентирания (за разлика от други държави) статус на консултантите у нас и разликата с Директивата.</p> <p>Последната използва понятието „посредник“, което отразява по-коректно целите на Директива (ЕС) 2018/822, а именно маркиране на кръг от лица, за които може да възникне задължение за предоставяне на информация извън случаите, в които данъкоплатците имат такова задължение.</p> <p>Използването на понятието „посредник“ ще увеличи смисловото сходство с Директивата и ще подпомогне унифицираното тълкуване на разпоредбите на ДОПК в духа на Директива (ЕС) 2018/822. В тази връзка, предлагаме да се замени терминът „консултант“ с „посредник“, да се използва същото определение и съответните разпоредби, които определят хипотезите на възникване на задължение за предоставяне на информация.</p>	<p>думата „intermediary“ (възприета в директивата от законодателството на някои англоезични държави) с българската дума „посредник“ би създал неяснота по отношение на задължените лица. В много от случаите лицето не е посредник между две данъчно задължени лица, а предоставя консултация с предмет трансгранична данъчна схема на едно единствено данъчно задължено лице. Тези случаи също са в обхвата на директивата и в този смисъл точно използването на термина „консултант“ е най-близо до съдържанието на „intermediary“ и е в духа на директивата.</p> <p>Смислово най-близо до съдържанието на понятието „intermediary“ на български език според нас е „консултант“. Именно защото в България не е регулирана професията на консултанта, в понятието попадат най-широк кръг лица, които предоставят съвети относно дейността на други лица, включително които разработват, предоставят, предлагат и т.н. трансгранични данъчни схеми на свои клиенти. Не е определящо как се нарича лицето, а дейността, която се осъществява. Освен това самият</p>
--	---	--

			<p>законопроект създава дефиниция за това кои лица следва да се разглеждат като консултанти за целите на съответния режим.</p> <p>Законопроектът възпроизвежда дефиницията за консултант от директивата в чл. 143я¹. Хипотезите, в които за консултант възниква задължение за предоставяне на информацията в България, са уредени от гледна точка на България. В българския закон не е редно правилата да се разписват като приложими за всички държави членки, какъвто обикновено е подходът в директивите. Само в ограничени хипотези е допустимо разпоредбите да са по-общи, като в този случай обикновено се цели задължените лица да са наясно, че имат огледални или свързани задължения и в друга държава членка и е необходимо да проверят и съответното друго национално законодателство.</p>
	<p>3. Унифициране на структурата на критериите за определяне на отчетна трансгранична данъчна схема с приложената структура на Анекс IV на Директива (ЕС) 2018/822 Считаме, че въведеното в ДОПК</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Трансграничните данъчни схеми са описани почти дословно в законопроекта, както са уредени в приложението към директивата. Наличието или липсата на заглавия, съответно на групиране на видовете</p>

	<p>изброяване на категориите трансгранични данъчни схеми в точки от 1 до 15 на ал. 4 на чл. 143я от ЗИД на ДОПК ще доведе до разнопосочно тълкуване не в духа на Директива (ЕС) 2018/822 на приложимите категории на трансгранични данъчни схеми.</p> <p>В тази връзка, бихме искали да отбележим, че уточнението в ал. 5 на чл. 143я относно прилагането на теста за получаване на данъчно предимство не е достатъчна мярка да осигури прилагането на разпоредбите на ДОПК в най-висока степен на смислово значение с разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/822. Следва да се има предвид, че няма никаква практика на ниво Европейски съюз относно прилагането на този режим. Предполага се, че Европейската комисия може да излезе със обяснителни документи относно прилагането на режима. Също така, Съдът на Европейския съюз най-вероятно ще тълкува разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/82.</p> <p>Във връзка с гореизложеното, считаме, че приемането на същия подход при представянето на отделните категории, както са структурирани в Анекс IV на Директива (ЕС) 2018/82 ще осигури висока степен на правилно и последователно идентифициране на трансграничните данъчни схеми, които</p>	<p>схеми, не внася допълнителна яснота по отношение на тяхното съдържание. За схемите, които са свързани с основната полза, дори в директивата това не следва от заглавията на подразделите, в които са групирани схемите, а от Част I на приложение IV към директивата, в която се съдържат препратки по отношение на схемите, за които този критерий се взема предвид. Този текст е въведен с чл. 143я, ал. 5 и 6 от законопроекта. По отношение на схемите, свързани с трансферно ценообразуване, в законопроекта е направено съответното прецизиране. Следва да се има предвид, че българската държава не е длъжна да следва буквално структурата на директивата или да преписва нейните разпоредби. Това следва от характера на законодателния акт „директива“, при който за разлика от регламента държавата е задължена да постигне предвидените от директивата резултати. Предложеният законопроект е съобразен с правилата на нормотворчеството, приложими в България, а едновременно с това следва доколкото е възможно текстовете в директивата. Също така някои от</p>
--	---	---

	<p>подлежат на отчитане. Това ще увеличи правната сигурност при прилагането на новите правила от всички засегнати лица, включително в хипотези на участие на лица от повече от една юрисдикция на ЕС, когато се налага определяне на задължение за отчитане.</p> <p>Във връзка с гореизложеното, предлагаме разпоредбите на Анекс IV да бъдат въведени в същата структура в ДОПК относно категориите на отчетни трансгранични данъчни схеми, като бъдат възпроизведени идентично в ДОПК с нормите на Анекс IV.</p>		<p>правилата, установени с директивата, са препоредени, като се следва определена логическа последователност – общи правила на обмена, предмет на обмена (трансгранична данъчна схема, понятие и категории), правила за предоставянето за основните задължени лица – консултантите (понятие за консултант, срокове за подаване на информацията, основания за освобождаване); правила за предоставянето на информацията, когато информацията не се подава от консултант – подаване от данъчно задължено лице (понятие за данъчно задължено лице, срокове за подаване на информацията, основания за освобождаване); съдържание на предоставяната/обменяната информация; други разпоредби.</p>
	<p>4. Отпадане на разпоредбата на чл. 143я, ал. 13 относно задълженията на консултанти, които са обвързани със законово задължение за пазене на професионална тайна</p> <p>Разпоредбата на чл. 8аб, пар. 5 от Директивата дава възможност на държавите-членки да освободят лицата от задължението за предоставяне на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Правилото на чл. 143я, ал. 13 от законопроекта гарантира осъществяването на контрол от страна на органите по отношение на изпълнението на задължението на консултантите да уведомят друг консултант по схемата/данъчно задълженото лице, че той/то трябва да извърши оповестяването, както и</p>

	<p>информация, когато оповестяването би нарушило нормативно установено задължение за пазене на професионална тайна, предвидено в правото на държава-членка. Тази разпоредба цели да осигури спазването на законите и конституционни задължения на държавата-членка за опазване на тайна от консултанти и посредници. Следва да се отбележи, че някои професии в България имат много широко задължение за пазене на клиентска тайна, предвидено в Конституцията и закона (адвокатите) или в специални закони (нотариуси, съдебни изпълнители).</p> <p>В частност, адвокатската тайна е конституционен принцип в България (чл. 30, ал. 1 от Конституцията) и изключва предоставянето на каквато и да била информация без съгласието на клиента, включително изключва разкриването на информация за самоличността на клиента, обстоятелствата на случая му и другите лица, обслужващи клиента и станали известни на адвоката. Задължението за пазене на тайна на адвоката е безусловно и безсрочно, и нарушаването му е основание за дисциплинарно наказване на адвоката. В тази връзка, адвокатите не биха могли да изпълняват задълженията по ал. 13, тъй като това нарушава изискванията на Конституцията и Закона за адвокатурата.</p>		<p>изпълнението на задължението от страна на другия консултант/данъчно задълженото лице. Без такъв контролен механизъм българската страна не може да гарантира спазването на правилата на директивата.</p> <p>Предвиденото правило в чл. 143я, ал. 13 от законопроекта не е в противоречие с правилата за професионалната тайна и по-специално с правилата за адвокатската тайна по Закона за адвокатурата и принципите на Конституцията. По силата на чл. 143я, ал. 10, т. 3 консултантът се освобождава от задължението да предостави информация за схемата, когато по закон е длъжен да пази тази информация като професионална тайна. В този случай задължението възниква за останалите консултанти по схемата или данъчно задълженото лице. Задължението на консултанта да уведоми компетентния орган за консултантите или данъчно задълженото лице, които следва да предоставят информацията, не разкрива съдържанието на данъчната схема/ на консултацията. Дори когато друг</p>
--	---	--	---

	<p>В тази връзка предлагаме разпоредбата на ал. 13 на чл. 143я да отпадне, още повече, че изпълнението на изискванията на чл. 8аб, пар. 5 от Директивата е гарантирано от разпоредбата на ал. 12 на чл. 143я и следващото се задължение на данъчно задължените лица да разкриват информация тогава, когато тази информация не е разкрита от посредник или консултант.</p>	<p>консултант или данъчно задължено лице предостави впоследствие информацията, съдържанието ще бъде разкрито от него, а не от първия консултант. В подкрепа на твърдението, че разкриването на информация за лицето, което следва да предостави информация за схемата, не би било нарушение на адвокатската тайна, е например Решение № 244 от 15.01.2019 г. на ВКС по н. д. № 1139/2018 г., III н. о., НК: „Задължението за опазване на адвокатската тайна корелира с правото на клиента да изисква от адвоката да не разгласява пред други адвокати или пред трети лица поверените му обстоятелства. Наред с това обхватът на задължението за опазване на адвокатската тайна може да бъде изведен от разпоредбите на Конституцията, процесуалния закон и Закона за адвокатурата. Така чл. 30, ал. 5 от Конституцията предвижда, че всеки има право да се среща насаме с лицето, което го защитава, а тайната на техните съобщения е неприкосновена. Съгласно чл. 121, ал. 2 от НПК свидетелят не може да бъде разпитван относно обстоятелствата, които са му били поверени като защитник или</p>
--	---	--

			<p>повереник или са му станали известни като преводач при срещите на обвиняемия със защитника, а според чл. 45, ал. 2 от Закона за адвокатурата адвокатът няма право като свидетел да разкрива обстоятелства, които са му били поверени в качеството му на адвокат от негов клиент или от друг адвокат относно клиент. <i>От изложеното следва, че адвокатската тайна се простира върху съдържанието и насоката на дадената консултация, но не и върху самия факт, че едно лице се е обърнало към адвокат за правен съвет и съдействие.</i>“</p> <p>В допълнение следва да се отбележи, че ако не бъде въведено правилото, може да се стигне до ситуация, в която нито консултантът, нито данъчно задълженото лице да подаде информацията. Подобно развитие би могло да има като евентуален ефект започване на процедура за нарушаване на правото на ЕС и ограничаване на обхвата на професионалната тайна за целите на автоматичния обмен на информация.</p>
	<p>5. Отпадане на задължение за данъчно задължените лица за посочване дали прилагат трансгранична данъчна схема и</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Параграф 6 от ПЗР на законопроекта въвежда правилото на чл. 8аб, параграф 11 от директивата. Тази</p>

	<p>на уникалния номер на такава в декларациите по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) и по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДФЛ)</p> <p>Считаме, че въведеното задължение е прекомерно и в нарушение на принципа на пропорционалността. Предложените разпоредби на ДОПК изчерпателно посочват хипотезите, в които данъчно задължените лица следва да предоставят информация за съответните трансгранични данъчни схеми, които прилагат. От друга страна, в информацията, която се подава за съответната схема при всички случаи съдържа информация за идентифициране на данъчно задължените лица.</p> <p>Също така, подробно са регламентирани хипотезите, за поемане на задължението за предоставяне на съответната информация към данъчните власти. Неизпълнението на съответните задължения е скрепено с предвидените в ЗИД на ДОПК санкции. В тази връзка, считаме, че въвеждането на допълнително задължение за посочване на трансгранична данъчна схема в съответните декларации е прекомерна мярка. По същество, такава мярка няма да допринесе за повишено идентифициране на потенциални рискове от избягване на</p>		<p>хипотеза на предоставяне на информация не дублира задължението на консултанта/данъчно задълженото лице за предоставяне на информация по глава шестнадесета, раздел VII, доколкото в този случай информацията се предоставя на един по-ранен етап преди изобщо схемата да започне да се прилага и без значение дали изобщо ще се прилага. Задължението за посочване в декларацията от данъчно задълженото лице е свързано с вече започнало прилагане на схемата.</p>
--	--	--	--

	<p>данъчно облагане. Подобно задължение не е предвидено в Директива (ЕС) 2018/822, която осигурява достатъчно надеждни гаранции за това да не останат неотчетени трансгранични данъчни схеми.</p> <p>Във връзка с гореизложеното, предлагаме да отпадне задължението за посочване на трансгранична данъчна схема в декларациите по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) и по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ).</p>		
--	---	--	--